

Kontroverzný - otvorený list pápežovi Františkovi

od Lucrecia Rego de Planas

Mexická katolíčka Lucrecia Rego de Planas, matka deviatich detí a dlhoročná známa pápeža Františka, napísala pápežovi 23. septembra 2013 veľmi osobný a dlhý list. V ňom sa mu žaluje na celé svoje utrpenie kvôli jeho pontifikátu a spôsobu, ako napĺňa Petrov úrad. Je to dramatický dobový dokument, ktorý v ničom nezaostáva za listami pápežom od svätej Hildegardy von Bingen alebo Kataríny Sienskej.

Lucrecia Rego de Planas spomína najprv mnohé stretnutia s kardinálom Jorge Máriom Bergogliom za uplynulých 12 rokov na konferenciách, cirkevných zhromaždeniach a exercíciách v rôznych mestách Strednej a Južnej Ameriky.

Po tom, čo Lucrecia odoslala list do Vatikánu, uverejnila jeho znenie aj na svojom blogu, no zatiaľ ešte odpoveď z Ríma nedostala. List uvádzame v plnom znení v slovenskom preklade. Titulok a medzitulok zvolila redakcia z Mexika-City.

Mexiko - Huixquilucan, 23. septembra 2013

Milovaný pápež František!

Bol si vtedy arcibiskupom v Buenos Aires a ja som bola riaditeľkou vedúceho katolíckeho média. Dnes si o nič menej ani o nič viac pápežom a ja som iba matka, kresťanka, vydatá za dobrého muža, majúca deväť detí, ktorá prednáša na univerzite matematiku a pokúša sa tak dobre, ako len dokáže, spolupracovať s Cirkvou tam, kde ma Boh postavil.

Pri stretnutiach minulých rokov si ma viackrát vyzval: "Dievča, volaj ma Jorge Mario. Sme priatelia!" Ja som preľaknuto odpovedala: "To vonkoncom nie, pán kardinál! Nech ma Boh ochráni pred tým, aby som jeho kniežaťu na zemi tykala." No teraz si ti dovoľujem tykať, pretože už nie si kardinálom Bergogliom, ale si pápež, môj pápež, sladký Kristov zástupca na zemi, na ktorého sa odvažujem s dôverou obrátiť ako na svojho otca.

Rozhodla som sa napísať ti, pretože trpím a potrebujem, aby si ma utešil. Viem, že sa ti páči utešovať tých, ktorí trpia a teraz som jednou z nich.

Keď som ťa na exercíciách spoznala, bol si ešte kardinálom Bergogliom. **Bola som užasnúť nad skutočnosťou, že si sa nikdy nesprával tak, ako sa správali ostatní kardináli a biskupi.** Uvediem niekoľko príkladov: **Ty si tam bol jediný, kto si pred svätostánkom alebo počas premenenia nepokľakol a keď sa všetci biskupi ukázali v sutane, pretože si to vyžadovali predpisy, ty si prišiel v obleku a kolárik.** Keď si biskupi a kardináli sadli na rezervované miesta, ty si nechal miesto kardinála Bergoglia voľné a sadol si si niekde vzadu so slovami: "Tu sa mi dobre sedí, tu sa cítim dobre". Keď iní prišli autom, čo zodpovedá dôstojnosti biskupa, ty si prišiel unáhlený až po všetkých ostatných a hlasito si rozprával o svojich stretnutiach vo verejných dopravných prostriedkoch, ktoré si použil, aby si sa dopravil na stretnutie.

Keď som tieto veci videla - a hanbím sa ti to povedať - pomyslela som si: **"Uf, aké má nutkanie upútavať na seba pozornosť! Pretože ak chce byť človek skutočne pokorný a jednoduchý, či nie je potom lepšie, aby sa správal tak, ako ostatní biskupi a nebol pritom nápadný?"**

ON TO MILUJE, KEĎ HO VŠETCI MILUJÚ !

Aj niektorí z mojich argentínskych priateľov, ktorí sa na stretnutí zúčastnili, si akosi povšimli moje zmätenie a povedali mi: "Ty nie si jediná. On nás stále všetkých udivuje, ale vieme, že má jasné kritériá a vo svojich príhovoroch zastupuje presvedčenia, ktoré sú vždy verné učiteľskému úradu a tradíciám Cirkvi. Je odvážny a verný obranca pravej náuky. No zdá sa, že miluje predovšetkým to, aby bol všetkými milovaný a aby sa všetkým páčil."

A tak v tomto zmysle **dokázal jeden deň hovoriť v televízii proti potratom** a v zápätí o deň neskôr v tej istej televíznej relácii **požehnať feministické prívrženkyne potratov** na Plaza de Mayo. **Dokázal mať výborný príhovor proti slobodomurárom a o pár hodín neskôr s nimi v klube jesť a piť.**

Je pravda, milý môj pápež František, že to bol kardinál Bergoglio, ktorého som spoznala zblízka; v jeden deň bol zamestnaný tým, že zapáleno hovoril s biskupom Duarte Aguerom o obrane života a v ten istý deň pri večeri sa zase **horlivo zasadzoval** spolu s Msgr. Ysernom a Msgr. Rosa Chavezom za spoločenstvá farníkov a **proti strašným prekážkam v podobe "dogmatickej náuky" Cirkvi.** Jeden deň strávi ako priateľ v spoločenstve kardinálov Ciprianiho a Rodriguezs Maradiagu, ktorí hovoria o ideológiách, spätých s hnutím New Age a o chvíľu neskôr je v priateľskom spoločenstve Casaldaliga a Boffaniho, ktorí hovoria o triednom boji a o "bohatstve", ktoré by **východné náboženské praktiky mohli poskytnúť katolíckej Cirkvi.**

Od toho okamihu som sa za teba a za moju milovanú svätú Cirkev modlila. Na základe týchto skutočností iste pochopíš, ako veľmi som vytreštila oči, keď som počula tvoje meno po výroku "Habemus Papam" a od toho okamihu - ešte predtým, ako si o to pri svojom príhovore požiadal - som sa za teba a za moju milovanú svätú Cirkev modlila. A odvtedy som to nevynechala ani jediný deň.

Keď som ťa videla na balkóne **bez mozetty** a ty si **ignoroval protokol prvého pozdravu a latinský text**, aby si sa tým usmievavo odlišoval od iných pápežov histórie, povedala som si ustarostene: "Áno, nepochybne, toto je kardinál Bergoglio".

V dňoch po tvojom zvolení si mi poskytol rôzne príležitosti, ktoré mi potvrdili, že si ešte **stále tou istou osobou**, ktorú som zblízka spoznala, **neustále sa usilujúc byť iný: Chcel si iné topánky, iný prsteň, iný kríž, iný stolec a dokonca aj inú izbu, ako všetci ostatní pápeži**, ktorí sa vždy pokorne a bez "zvláštnych požiadaviek" uspokojili so všetkými tými vecami, ktoré boli pre nich určené.

Odstúpením môjho **drahého, milovaného pápeža Benedikta XVI.** som sa cítila ako opustená uprostred vojny, zemetrasenia či rozbúreného oceánu a zrazu si prišiel ty. Každý deň sa pokúšam zotaviť z tej nesmiernej bolesti, ktorú som utrpela odstúpením môjho **milovaného, drahého a veľmi uctievaného pápeža Benedikta XVI.**, s ktorým som sa od začiatku identifikovala pre **jasnosť jeho učenia, pre jeho vernosť liturgii, pre jeho odvahu brániť pravú náuku uprostred všetkých tých nepriateľov Cirkvi** a pre tisíc iných vecí, ktoré tu nechcem vyratúvať. Avšak pochopila som, že vetry naozaj dosahovali silu víchrice a pápežstvo sa stalo niečím príliš búrlivým pre jeho sily, ktoré sa s vekom v tvrdom a brutálnom kultúrnom boji, ktorý viedol, pomaly z neho vytrácali.

A zrazu si prišiel ty, aby si ho nahradil pri kormidle. Máme nového kapitána, vďaka Bohu za neho! Som plná dôvery nepochybujúc, že pápež František s podporou Ducha Svätého, s modlitbami veriacich a s pomocou svojich spolupracovníkov vo Vatikáne, nesúc bremeno zodpovednosti a s vedomím, že ho pozoruje celý svet, **zanechá zvláštne cesty a dvojznačnosť kardinála Bergogliu za sebou** a neodkladne prevezme velenie armády, aby s novou vôľou pokračoval v boji, ktorý jeho predchodca započal.

No namiesto toho, aby sa chytil zbraní, začal môj generál svoj úrad tým, že telefonoval so svojím holičom a zubárom. K môjmu veľkému údivu a zmäteniu sa môj generál uviedol do svojho úradu tým, že viedol telefonáty so svojim mliekárom a predavačom novín a tak **upútal zraky na svoju osobu a nie na význam pápežstva.**

Odvtedy prešlo šesť mesiacov a ja s láskou a emóciami pociťujem, že si urobil množstvo dobrých vecí. Veľmi sa mi páčia tvoje oficiálne príhovory (k politikom, gynekológom, žurnalistom, k svetovému dňu pokoja) a tvoje homílie na sviatky, pretože v nich spoznávame dôkladnú prípravu a hlbokú meditáciu nad každým v nich použitým slovom. Tvoje slová, príhovory a homílie boli pravým pokrmom pre môjho ducha a moju dušu. Páči sa mi, že ťa ľudia milujú a že ti tleskajú. Si môj pápež, hlava mojej Cirkvi na Zemi, ktorá je Kristovou Cirkvou. No napriek tomu, a to je dôvod môjho listu, musím povedať, že som aj **trpela (a trpím) pre mnohé tvoje slová, pretože hovoríš veci, ktoré cítim ako údery palicou do brucha**, zatiaľ čo sa neustále usilujem zostať verná pápežovi a náuke svätej Cirkvi. Cítim sa smutná, áno, ale slovo, ktoré najlepšie vyjadruje moje pocity, je bezradnosť!

Potrebujem do teba orientáciu, milý pápež František. Už neviem, čo mám povedať a čo nemám povedať, už neviem, kde mám zotrvať a kde mám veci nechať len tak plynúť. **Potrebujem od teba jasnú orientáciu**, milý pápež František. Skutočne trpím a to veľmi kvôli tejto bezradnosti, ktorá ma ochromuje. Môj veľký problém je v tom, že som značnú časť života venovala štúdiu Svätého písma, tradícii a učiteľskému úradu Cirkvi, takže mám jasný základ, aby som dokázala brániť svoju vieru. A teraz sú mnohé z týchto bezpečných základov **v protiklade s tým, čo môj milovaný pápež robí a hovorí!** Som šokovaná a potrebujem, aby si mi povedal, čo mám robiť. Na základe niekoľkých príkladov ti to chcem lepšie vysvetliť.

Nemôžem tliekať pápežovi, ktorý nepokľakne ani pred svätostánkom ani počas transsubstanciácie (premeneny podstaty chleba a vína na telo a krv Kristovu), ako to obrad svätej omše učí. No nemôžem ho ani kritizovať, pretože on je pápež. Mám snáď ignorovať nariadenia nášho emeritného pápeža?

Benedikt XVI. nás v "Redemptionis Sacramentum" vyzýva, aby sme informovali biskupa o nezachovávaní liturgie a jej zneužívaní. **Ale koho mám informovať, keď pápež sám liturgiu nerešpektuje?!** Neviem, čo mám robiť. Mám snáď ignorovať smernice a nariadenia nášho emeritného pápeža?

Nemôžem byť šťastná pri **odstránení patény a kľakadiel** pre tých, ktorí prijímajú a nemôže sa mi páčiť ani to, že sa **nikdy "neznížiš" k tomu, aby si veriacim osobne podával sväté prijímanie** a ani to, že sa **neoznačuješ ako "pápež", ale len ako "rímsky biskup"** alebo to, že nenesíš prsteň rybára. Ale nemôžem sa o tom ani požalovať, pretože ty si pápež!

Nie som hrdá na to, že si **na zelený štvrtok umyl nohy moslimke a odsúdencom, pretože to je porušenie liturgických zákonov!** Ale nemôžem nič povedať, pretože ty si pápež, ktorému musím byť verná. Ale komu sa môžem vyžalovať zo svojej bolesti? Ty si predsa pápež!

Spôsobil si mi veľkú bolesť, keď si rád Františkánov od Nepoškvrnenej potrestal, hoci oni s výslovným povolením tvojho predchodcu pápeža Benedikta XVI. v "Summorum Pontificum" celebroidli svätú omšu v tradičnom obrade. Potrestať ich znamená postupovať proti náuke predchádzajúcich pápežov. Ale komu sa môžem z mojej bolesti vyžalovať? Veď ty si pápež!

Nevedela som, čo si mám myslieť alebo čo mám povedať na to, keď si sa **verejne vysmieval zo skupiny, ktorá sa za teba modlila posvätné ružence a nazval si ich tými, čo "prepočítavajú modlitby".** Ruženec je predsa spätý s nádhernou tradíciou Cirkvi. Čo si mám teda myslieť, keď sa môjmu pápežovi takí nepáčia a on sa vysmieva z tých, ktorí za neho obetujú ruženec?

Mám mnohých priateľov, ktorí sú ochrancami života, ktorých si ty pred niekoľkými dňami zarmútil tým, keď si ich nazval "fanatickými a posadnutými". Čo mám teda robiť? Utešovať ich v predstieranej snahe oslabiť tvoje slová, alebo ich ešte viac zraniť opakovaním toho, čo si im povedal, aby som tým bola verná pápežovi a jeho novotám?

Na svetových dňoch mládeže si **vyzval mládež, aby vrazil na uliciach robila hluk.** Výraz, ktorý si použil, je, pokiaľ viem, synonymom "zmätku", "chaosu" resp. "virvaru". Je to naozaj to, čo chceš, aby mladí kresťania vystrájali na uliciach? Či už aj tak nevládne dosť zmätku, chaosu a neporiadku vo svete?

Viem, že mnohé slobodné a postaršie ženy, ktoré sú veľmi priateľské, sympatické a veľkodušné, sa naozaj cítili ako "odpad", keď **sireholníckam povedal, že sa nemajú tváriť zatrpknuto ako "staré dievky"** a cítila som sa z toho veľmi trápne a zle! Za nich ma to až v duši zabolalo, pretože nie je nič zlé na tom zostať slobodným a obetovať život dobrému účelu (preto sa slobodný stav v katechizme označuje aj ako poslanie). Čo mám mojim slobodným "starým pannám" a mojim priateľkám povedať? Že pápež to nemyslel vážne (také niečo predsa pápež robiť nesmie), alebo mám pápeža podporovať v tom,

že pre neho majú všetci slobodní výraz zatrpknutej rehoľnícky? **Keď kapitán nevidí ľadovec, ku ktorému smerujeme, je veľmi pravdepodobné, že dôjde ku kolízii.**

Pred niekoľkými týždňami si povedal, že "Cirkev sa nikdy nemala tak dobre ako dnes". Ako to môže povedať pápež, keď všetci vieme, že dnes **milióny mladých katolíkov žijú v konkubinátoch a milióny katolíckych manželstiev používa antikoncepciu** v rodinách, kde je rozvod naším "každodenným chlebom" a kde **milióny katolíckych matiek za aktívnej spoluúčasti katolíckych lekárov nechávajú usmrcovať svoje nenarodené deti** a kde milióny katolíckych podnikateľov nie sú vedení sociálnou náukou Cirkvi, ale hrabivou chamtivosťou a lakomstvom. V dnešnom svete, v ktorom tisíce kňazov praktizujú zneužívanie liturgie a pritom sa stovkám miliónov kresťanov nikdy neumožnilo stretnúť sa s Kristom, keďže nepoznajú ani len základy pravej vierouky. Vo svete, kde je **vzdelanie a vláda v rukách slobodomurárov a globálne hospodárstvo v rukách svetového sionizmu**? Je toto čas, kedy sa Cirkvi nikdy nedarilo tak dobre, ako je tomu dnes?

Keď si to vyriekol, milovaný pápež, zachvátila ma panika. Naozaj si to myslíš, alebo je to iba taký rečový zvrät, milý pápež?

Máme byť s hriešnikmi zadobre a podlízavo sa im prihovárať, že veď si môžu prečítať katechizmus?

Mnohí veľkí kazatelia sa cítili byť zdrvení, keď počuli tvoje slová o tom, že sa dnes nemá hovoriť o témach, o ktorých už Cirkev hovorila predtým a ktoré sú obsiahnuté v katechizme katolíckej Cirkvi. Povedz mi, milý pápež František, čo máme robiť my kresťania, ktorí chceme zachovať vernosť pápežovi a zároveň aj náuke svätej katolíckej Cirkvi a jej tradíciám? Čo máme robiť, ak by sme prestali kázať, hoci nám svätý Pavol hovorí, že to máme neustále robiť? Tak skončíme dnes s odvážnymi kazateľmi a prinúťme ich k tomu, aby mlčali, zatiaľ čo my budeme rozmaznávať hriešnikov a prívetivo im hovoriť, že ak chcú, môžu si predsa v katechizme prečítať to, čo Cirkev hlása!

Ja nechcem pastierov, ktorí voňajú, ale ovce, ktoré nepáchnu hnojom, pretože sa o nich dobrý pastier postará. Zakaždým, keď hovoríš o "**pastieroch s vôňou oviec**", myslím na všetkých tých kňazov, ktorí sa nechávajú nakaziť vecami tohto sveta a ktorí už stratili svoju kňazskú vôňu tým, že sa nechali zamoriť pachom rozkladu. Ja nechcem pastierov, ktorí voňajú po ovciach, ale ovce, ktoré nepáchnu hnojom, pretože sa o ne stará ich pastier a neustále ich udržuje v čistote.

Pred niekoľkými dňami si hovoril o povolaní Matúša slovami: "Robí na mňa dojem Matúšovo gesto. On sa pevne drží peňazí, akoby hovoril: Nie, nie mne. Tieto peniaze patria mne." Človek však nemôže inak, milý pápež, ako to, že porovná tvoje slová so svätým Evanjeliom podľa Matúša (Mt 9,9) ohľadne toho, čo sám Matúš hovorí o svojom obrátení: "Keď odtiaľ Ježiš odišiel, videl na mýtnici sedieť človeka menom Matúš a povedal mu: Pod' za mnou! On vstal a išiel za ním." Nespoznávam v tom vôbec výrok o tom, že by Matúš visel na peniazoch (a nevidím to ani na obraze Caravaggia). **Vidím v tom dva úplne odlišné výklady a nesprávnu exegézu. Komu mám teda veriť, svätému Evanjeliu alebo pápežovi, keď chcem zároveň zostať verná svätému Evanjeliu aj pápežovi?**

Všetci doterajší pápeži, počnúc od prvého svätého Petra až po Benedikta XVI. hovorili, že je nemožné nájsť pokoj ďaleko od Boha, ale pápež František to tvrdí.

Keď si hovoril o žene, ktorá po rozvode a potrate žije v konkubinate, povedal si nasledovné: "Teraz žije v pokoji". Pýtam sa ťa: **"Ako môže žena, ktorá sa vedome vzdialila od Božej milosti, žiť v pokoji?"**

O čo sa mám teda opierať, o učiteľský úrad Cirkvi všetkých čias, alebo o tieto tvoje novoty?

Na to, aby som zostala verná pápežovi, **musím odo dneška tvrdiť, že človek môže nájsť pokoj aj v živote, ktorý žije v hriechu?** A potom si len tak nadhodil otázku - bez toho, aby si dal na ňu odpoveď - ako sa má správať spovedník a vyvolal si tým dojem, ako keby si chcel otvoriť Pandorinu skrinku, pretože **presne vieš, že sú stovky kňazov, ktorí dávajú falošnú radu aj naďalej žiť v konkubinate.** Prečo nám náš pápež, náš milovaný pápež, nepovedal niekoľkými slovami to, čo by mal v takýchto prípadoch poradiť namiesto toho, aby v úprimných srdciach vzbudzoval pochybnosti?

Kardinála Bergoglia som spoznala takmer familiárne a som vernou svedkyňou toho, že je to inteligentný, sympatický, spontánny, duchaplný a ostrovtipný muž. Ale nepáči sa mi, že tlač zverejňuje každé tvoje vyjadrenie a každý vtip, pretože ty nie si nejaký dedinský farár! Ty už nie si arcibiskup mesta Buenos Aires, ty si už teraz predsa pápežom! **A každé slovo, ktoré ako pápež vysloviš, nadobúda pre mnohých, ktorí to čítajú alebo počúvajú, hodnotu riadneho učiteľského úradu!**

Napísala som toho už veľa a zobrala ti tak spústu z tvojho vzácného času, milý môj pápež. Myslím, že príkladmi, ktoré som uviedla (pričom by ich bolo ešte oveľa viac), som ti vysvetlila svoju bolesť, ktorou trpím kvôli neistote a bezradnosti.

Iba ty mi môžeš pomôcť. Potrebujem vodcu, ktorý moje kroky osvieti na základe toho, čo Cirkev vždy hovorila, ktorý mi dodá odvalu a jasnosť, ktorý ma **neuráža, ale ktorý sa usiluje byť verný Ježišovmu príkazu a ktorý nazýva "chlieb" chlebom a "vino" vínom a rovnako tak "hriech" hriechom a "cnosť" cnosťou,** aj keď by tak mal ohroziť svoju vlastnú popularitu! Potrebujem tvoju múdrosť, tvoju rozhodnosť a jasnosť. Prosím ťa o pomoc, prosím, pretože tým veľmi trpím.

Ty neprivádzaj do pomykova len nepriateľa, ale aj nás. Viem, že ti Boh daroval ostrý rozum a tak som si v snahe utíšiť samu seba predstavila, že všetko to, čo robíš a hovoríš, je súčasťou tvojej stratégie a taktiky na zmätenie nepriateľa, keď sa pred ním ukazuješ s bielou zástavou, aby si ho primäl opustiť svoju skrýšu. Ale bolo by mi milšie, keby si sa so svojou stratégiou podelil aj s tými, ktorí bojujú po tvojom boku, pretože inak **nezmätieš iba nepriateľa, ale aj nás, ktorí už nevieme, kde je náš hlavný stan a kadiaľ sa presne vinie nepriateľská línia.**

Ďakujem ti ešte raz za všetko to dobré, čo si urobil a čo si slávnostným spôsobom povedal, pretože nám to hodne pomohlo. Tvoje slová nami pohli a dodali nám impulz, aby sme ešte viac milovali a vždy sa snažili ešte viac milovať a celému svetu ukazovali láskavú Ježišovu tvár.

Posielam ti mocné a láskyplné detské objatie s ubezpečením o mojej modlitbe. Prosím aj ja teba o tvoju modlitbu za mňa a moju rodinu, ktorej fotografiu ti posielam, aby si poznal naše tváre, keď sa za nás budeš modliť.

Tvoja dcéra, ktorá ťa miluje a každý deň sa za teba modlí.

Lucrecia Rego de Planas